

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب پیژندنه:

|||||

د کتاب نوم: د گوانتانامو انځور

لیکوال: ملا عبدالسلام ضعیف

تصحیح: قاضي محمد حسن حقیار

کمپوز از ډیزاین: ملاخیرا لله فضلي

تیراژ: ۵۰۰۰ ټوکه (لومړۍ چاپ)

تقریظ: عبدالرحیم (مسلم دوست) او استاذ بدرالزمان (بدر)

الحمد لله وحده والصلاه والسلام على من لا نبي بعده.

اما بعد: محترم ملا عبدالسلام ضعیف صاحب هغه پیژندل شوي شخصیت دی چې دافغانستان داسلامي امارت له پلوه په اسلام اباد کې سفیر و. اگر چې مونږ دواړو وروڼو: (عبدالرحیم مسلم (دوست) او استاذ بدرالزمان (بدر) دزندان ددورې نه مخکې ضعیف صاحب لیدلي نه و، خو دخبري رسنیو له لارې دهغه دخیرې او نوم سره اشنا شوي وو. دلومړي ځل له پاره مونږ ضعیف صاحب دکندهار دهوايي ډگر په خواکې دامریکايي اغزن زندان په څپرگیو کې ولید.

کله چې د 2001م کال دسپتمبر په (11) یوولسمه دامریکا په نیویارک او واشنگتن حیرانوونکي برید وشو او امریکا له ډېرې وارخطایۍ او ترورۍ دناټو اونورو پوځونو ملگرتیا دډالرو، وسلو او وسائلو سره زمونږ سیمې ته راوخوځېده، دترهگرۍ په خلاف دجنگ ډرامه پیل شوه او په افغانستان د کرغېږن یرغل ټکل وشو. دتل غوندې دافغانستان په دغه ناورین کې دپاکستان دپوځي استخباراتو: اي ایس اي غوانلگه شوه. دگانډیو هېوادونو په هکله د اي ایس اي کرغېږن کره وړه او عزائم دتاریخ یو تور باب دي چې له هیچا پټ نه دي.

دا چې دترهگرۍ په خلاف دجنگ په ډرامه کې صلیبیانو څه وکړل او څه غواړي؟ او د پاکستان پوځي استخباراتو دافغانستان او نړیوالو سره کومې لوبې روانې کړي دي؟ او په یو وخت کې هڅې کوي چې په خپل زعم کې الیعاذ بالله هم الله تعالی وغولوي؛ هم نړیوال، امریکا، افغانستان او دپاکستان ولس ته په سترگو کې خاورې واچوي او په دې ترتیب اوبه خړې کړي او کبان په کې ونیسي..... ددې اونورو اړوندو موضوعاتو او خبرو تفصیل به لوستونکي دضعیف صاحب په دې کتاب ((دگوانتاناموآنځور)) اوزمونږ دواړو وروڼو په شریک لیکل شوی کتاب ((ماتې زونلې)) کې وگورئ.

مونږ دواړه وروڼه ددغه جنگ لومړني قربانیان یو چې د 2001م کال دنومبر په (17) اولسمه د اي ایس اي دافغاني گوداگیانو په لمسون اي ایس اي ونیولو او دډالرو دپنډ او پېر مبلغ پر بدل کې یې په امریکا وپلورولو. زمونږ گونا دخپل دین، وطن او نوامیسو نه دفاع وه؛ کله چې دډیورنډ دمنحوسې کرښې تاریخي او قانوني حیثیت ښکته شوي و اوړنگ شو هغه وخت راورسېده چې دافغانستان دخپلې خاورې پخوانیو اصلي پولوته ورسپړي او خپل حقه حقوق تر لاسه کړي. نو ددې په ځای چې پاکستان حق ته غاړه کښیږدي او حق په حقدار وسپاري..... ټول افغانستان ته یې خپته اوبو کې کیښوده او دخپلو افغان دشمنه افغان نماغلانانو نه یې دافغانستان په پاکستان کې دمدغمولو دعرائضو مطالبه وکړه، هغوي همداسي وکړل، او مونږ یې په کلکه مخالفت وکړ... نو ځکه اي ایس اي دجاري ناورین ښکار کړو.

زمونږ دنيولونه وروسته د 2002 م کال دجنوري په (2) دوهمه ملا عبدالسلام ضعيف صاحب هم د اي ايس اي بزدلو جنرالانو او کرنیلانو ونيوه او درې ورځې وروسته يې په امريکا خرڅ کړ؛ دټولو مسلمانانو نيول او په امريکا پلورل دپاکستان له پاره يو لوی تاريخي شرم او عار دی، خو دهغه ضعيف صاحب پلورل تر ټولو لوي شرم او عار دی چې دپاکستان او ټولو نړيوالو طاغوتي قوانينو مطابق يې قانوني پاسپورټ، ويزه اونور اسناد لرل، پاکستان دافغانستان دسفیر په حيث منلي و او دقانوني ضمانت لاندې اوسېده. خو پاکستان دننگ، غيرت، بين الدولې، بين المللي، سفارتي او ديپلوماتي قوانينو، ادابو او ضوابطو نه شرمناکه سرغړونه وکړه، مونږ په لومړي ځل ضعيف صاحب دقندهار په امريکايي محبس کې وليده.

وروسته بيا کوانټنا موته يو ځای انتقال شولو او په يو بلاک کې په نږدې پنځرو کې سره پاتې شو. چې دغه سونزمن سفر او تاريخي مرحلې کې مو تر ډيره حده سره وپېژندل. دپنځرو په دغه ملگرتيا کې به مو اکثره يوتر بله دتحقيق جريانات او دژوند دتودو سړو معلومات سره تبادله کول. ريښتيا خبره داده چې دضعيف صاحب ثبات، ښو اخلاقو، جرات او..... مونږ ډېر اغيزمن کړو. ضعيف صاحب په ډېرو سختو شرائطو کې حوصله له لاسه ور نه کړه. او ټولو کړاوونو او رېږونو ته يې دصبر او زغم اوږه ورکړه. په همدغو ستونزمنو شرائطو کې ورته الله تعالی دا توفيق هم ورکړ چې قران کریم ياد (حفظ) کړي. اکثره به دقرانکریم په تلاوت بوخت و. ښايي دمسلمانانو دغه کړاوونه، دردونه، ټپونه، شهادتونه او گڼې ستونزې داسلامي نړۍ دوينستابه، يووالي، پاڅون او يون لاملونه شي او ټوله اسلامي نړۍ يو موټي او يو کور شي. مونږ نور ستاسو او دضعيف صاحب تر منځ نه پرده کيږو دا تاسو او دا مو ضعيف صاحب.

عبدالرحيم (مسلم دوست) او استاذ بدرالزمان (بدر)

تقریظ: محمد قاسم (حليمي)

دهغو زندانيانو په ياد چه په تورو او تنگو خونو کې لاس او پښي ترلي دتندي او لوړي شپي پدي اميد تيروي چه که کله ورباندي دالله (ج) لخوا رحم وشي، او دخپل کور انگړ دمور او پلار غيږ ورباندي ډکه شي:

لــه ډاره غږ کــولاي شم

دسوال ياري ده اوس به ږنگه بنګه شينه

دښاغلي ورور ملا عبدالسلام ضعيف له غمه او درده ډک کتاب ماډير په دقت سره ولوست.

دزندان ترخي خاطري او يادونه ئي يوځل بيا را په ياد کړل. په پتري نيولو زخمونو ئي راته مالګي ودوړولي.

دا چه ښاغلي ضعيف څه ليدلي او څه ئي اوريدلي دي تر بگرام پوري زه ددي اعمالو شاهد یم. او ان تردي ويلاي شم چه په ځيني مواردو کې بگرام له گوانتانامو څخه سخت وو. خو زه دا هم زياتوم، چه هغه کسان دي دالله شکر وباسي چه دکابل استخباراتي زندانونه يي نه دي ليدلي. خو بيا هم دومره وایم چه انقلاب عکس يا سرچپه کيدلو ته وايي هر څه چه چپه شي نو مشکلات لري ځکه خو دانقلابونو له مخي انسانان هم سرچپه راخړول کيږي.

دضعيف صاحب په ټول کتاب کې ما ته دري نکطي ډيري مهمي اوجالبي دي:

-دا چه هر بندي به چې دشکنجو او عذابونو سره مخ شو نو دځان په حال به دومره نه وو خفه لکه چه دنورو ملګرو په حال او هميشه به يي ويل: چه په مونږ هر څه تيريږي الله (ج) دي زمونږ نور ملګري په حفظ او امان کې وساتي. چه کله به ملګري خلاصيدل دنورو ملګرو حال به يي ليد، نو دخپل خلاصون په خوشحالي به نه پوهيده. او دا احساس به ورسره وو چه کاش چه ټول خلاص شوي واي او يا زما په ځاي بل مظلوم خلاص شوي واي.

نو عجيبه غوندي احساس- عجيبه غوندي وروري ❖ عجيبه قرباني څومره اخلاص- رښتينولي- الله (ج) دي يې له هر يوه څخه قبول او منظور کړي.

-3تر ټولو بختور خو ضعيف صاحب وچه دافغانستان نمائنده يي په گوانتانامو کې وليدلای شو او بالاخره ورسره راغي.

او داسي نمائنده چه داسلام ❖ ديانت- افغانيت- او شفقت نښې له ورايه وباندي ښکاري.

داهغه څوک دي چه زه يې پيژنم که ددي نمائنده، په واک او اختيارکي واي، نو هيڅ افغان ته به په هيڅ ځاي کې هيڅ نوع تکليف نه وو رسيدلي داسلامي ورورولي، او افغاني وحدت سمبول A-B :

په ښاغلي ضعيف صاحب ډيري سختي او ناخوالي تيري شوي. دنورو وروڼو په شمول دي الله (ج) اجر ورکړي.

او الله (ج) دي ټول ملگري لدي ظلم او ستم څخه راخلاص کړي خصوصاً: زما گران ورور خيرالله خير خوا. له ټولولوستونکو څخه هيله من يم چه د مظلومو بنديانو په حق کې د دعا لاس پورته کړي.

ورور مومحمد قاسم (حليمي)

څه پرضعيف صاحب څه يې پرليکنه :محمد حسن حقيار

د(گوانتانامو انځور) دبشر دخواخوږو او نړېوالې ورورولۍ دمدعيانو؟؟ په لاس د بشر درټلو، کړولو، سپکولو، ځورولو او دردولو لپاره دهغه جهنم ته ورته ځای (گوانتانامو) ترڅې خاطرې دي چې دځمکې پر سر يواځې خپله خپل مثال دی او بس.

دکتاب ليکوال ښاغلی ملا عبدالسلام ضعيف هم هغه څوک دی چې له شک پرته ديو ديني عالم او په نړيواله کچه ديو پياوړي ديپلومات په توگه ځلېدلی خو دليکوال او اديب په توگه لا چا نه پېژنده خو دادی حالاتو او اړتياوو ليکوال هم کړ.

زه له دولسو کالو راهيسې له ضعيف صاحب سره پېژنم، دپېژندگلۍ په پيل کې يا هغه وخت چې دده سيرت مې نه و مطالعه کړی نو دده دصورت يا فزيکي جسم په لېدلو مې داسې انگېرله چې ښايي ضعيف صاحب به رښتيا ضعيف نه وي، دی به ډېر کبرجن او په اصطلاح کلانکاره وي خو کله مې چې پېژندگلوي ورسره ډېره شوه او په يو وزارت کې ده ته د ډېر ماته دمامور په توگه دکار چانس پيدا شو نو دده په اړه خپل خيالي اټکل مې ناسم وموند او درک مې کړه چې ملا عبدالسلام دحق پر وړاندې ډېر ((ضعيف)) دی.

دضعيف صاحب دسياسي کفايت، مديريت، اهليت او شخصيت په اړه ځکه څه نه ليکم چې دی داسې ورک نومی او ټيټ پوړی څوک نه وو چې گوندې څوک يې نه پېژني (عيان ته څه حاجت دييان) خو دده ديو نږدې همکار او ملگري په توگه ماته هم وياړ دی چې دوست مې ديو بريالي ديپلومات، کارپوه او محترم شخص په توگه وځلېد.

دضعيف صاحب وروستی ماموريت په پاکستان کې چې داسلام دکلا او دمسلمانانو لپاره ديو ځانگړي هېواد په توگه جوړ شوی دافغانستان ددولت اوافغانانو استازيتوب (سفارت) وو.

سفیر څوک وي، څه حقوق، مسئولیتونه اودندې لري دا هغه پوښتنې دي چې له هر لوستوال او کم لوستي سره يې ځوابونه شته. په دې مانا چې که دوه هېوادونه ان که دوه ولسونه هم يو له بل سره وران شي او ميليونونه وگړي يې هم په جگړه کې ووژل شي نو سفير يا استازي يې مصئون وي په مسلماننه ټولنه کې خو پرېږده ان په نا مسلماننه ټولنه کې هم همدا دود دی، او دا دود ډېره تاريخي لرغونتيا لري او که چا دادود مات کړي نو دنړيوالو له ملامتۍ او جگړو سره مخ شوي.

راشده خلفاوو به دکفارو دسفيرانو ډېر احترام کاوه او يو ځل خو يې دکفارو په لاس دخپل استازي پر وژنه له هغوی سره جهاد اعلان دهغوی دلسگونو تنو ويني تويې کړې.

۲۷ کاله وړاندې ايران دامريکا له ديپلوماتانو سره نامناسب چلند وکړ چې ددښمنۍ اور يې اوس هم بل دی او دایران ملت پکې سوځي.

خو پاکستانی چارواکیو دافغان دولت او افغان مسلمان ولس له استازي سره چې دواړو هېوادونو ديو بل حکومتونه په رسمیت هم پیژندلي وو، ددې سفیر رسمي اعتبار لیک یې هم منلی، سیاسي پاسپورت، ویزه، دکار اجازه هر څه یې ورکړي و څه وکړل؟؟

افغانان ډېر ستر، غیرتي او با شهامته خلک دي او هر وخت یې دیومسلمان گاونډي په توگه له پاکستان سره ښې اړیکې لرلې دي دهغوی دتېري پر وړاندې یې له صبر او زغم څخه کار اخستی، ناځواني، له ژوبلې گوتې نیول یې ورسره نه دي کړي. خو په مقابل کې یې هر وخت پاکستان دافغانانو داحسان او ځوانۍ ځواب په ناځوانۍ ورکړی دی.

راځئ چې له پاکستان سره دافغانانو دځوانۍ او ستر توب دا دوه بېلگې ولولو.

دظاهر شاه دوران ۱۹۷۱ م کال و، دپښتونستان په سر له پاکستان سره دافغانانو تبلیغاتي او سره جگړه ښه په درز کې روانه وه چې په همدې وخت کې هند له پاکستان سره ونښت ددواړو هېوادونو ترمنځ کلکه جگړه روانه وه دافغانستان دکابینې په غونډه کې ځینو وزيرانو وړاندېز وکړ چې اوس پاکستان له هند سره نښتی دی نو دافغانستان لپاره ښه چانس دی چې له پاکستان سره جگړه اعلان او دپښتونستان مسئله له نظامي لارې حل کړي. په هغه وخت کې پاکستان له نظامي پلوه په ډېر کمزوري دریځ کې و چې یواځې له هند سره یې هم دجگړې تاب نه درلود په داسې حال کې چې دافغانستان بری او دپښتنو دله لاسه وتلې خاورې بیا ترلاسه کول سل په سلو کې باوري و، خو دکابینې ډېرو غړيو له دې وړاندېز سره مخالفت وښود، دلیل یې داو چې پاکستان زموږ مسلمان گاونډی هېواد دی او اوس په ډېرو ناوړو شرایطو کې قرار لري او ان دوېش له خطر سره مخ دی نو که موږ پرې حمله وکړو دابه یوې ناځوانۍ ته ورته کار وي موږ باید دخپل مسلمان گاونډي له ناوړه حالت څخه گټه وانخلو او نه یې باید له ژوبلې گوتې ونیسو.

که څه هم پاکستان خپل مخ په اینه کې لیدلی و اوانگېرلې یې وه چې افغانستان به هرورمو پرې حمله کوي خو کله یې چې دافغانانو داسترتوب او ځواني ولیده نو له حیرانتیا ورته گوته په غاښ شول. دهند او پاکستان ددې جگړې پایله داشوه چې پاکستان دهند پر وړاندې ماتې وخوړه، جنرال نیازی خپله وسله دهندې جنرال (ارورا) پر وړاندې کېښوده، او شیخ مجیب الرحمن له پاکستان څخه بېل شوی خپلواک بنگله دیش اعلان کړ.

۱۳۵۱د هـ ل دسه شنبې په ورځ دمرغومي په ۲۱مه چې ۱۹۷۲د م کال دجنورۍ له یوولسمې سره سمون خوري پاکستان په پېښور کې افغان قونسلگری ته خبر وکړ چې دپاکستان ولسمشر ذوالفقار علي بوټو غواړي همدا نن کابل ته سفر وکړي، بوټو په هماغه ورځ ديو پلاوي په مشرۍ چې هوايي مارشال رحيم خان، دوسلوالو ځواکونو لوی

درستيز جنرال غلام اسحاق خان (چې وروسته دپاکستان ولسمشر شو) او نور په کې وو د هوايي ځواکونو اړوند الوتکه کې کابل ته راغی او دخواجه رواش په هوايي ډگر ورته په خپله دظاهر شاه ، صدراعظم ډاکټر محمد ظاهر، دصدارت مرستیال ډاکټر عبدالصمد حامد ددربار وزیر علي محمد لخوا هر کلی وویل شو.

بوټو په کابل کې څلور ساعته تېر کړل او دگلخانې په ماڼۍ کې یې له افغان مشرانو سره خبرې اترې وکړې نوموړی دافغانانو له ځوانۍ، مروت او شهامت څخه دومره اغېزمن وو چې که کچه یې دهغه له دې څرگندونو څخه معلومولی شو: ((ددې لپاره کابل ته راغلی يم چې خپل دمننې او احترام مراتب داعليحضرت همایوني، دافغانستان دحکومت او خلکو حضور ته ددوی دهغه له همدردۍ څخه ډک دریځ په اړه پخپله وړاندې کړم چې زموږ دهبواد په اړه یې په هغه وخت کې خپل کړی وو چې له یو لوی کړکېچ سره مخ وو ، افغانستان دېته ورته دریځ په ۱۹۶۵ م کال هم غوره کړی و او پاکستان چمتو دی چې دافغانستان ددې ځوانمردانه اقدام په بدل کې تر ممکنه حده متقابل اقدام وکړي ..))

افغانستان وپنج سال سلطه طالبان

دسردار دآرد خان دصدارت په زمانه کې بیا هم دپاکستان او افغانستان ترمنځه دپښتونستان په سر لانجې، اودیو بل پر ضد پروپاگند روان وو چې دپاکستان دبهرنیو چارو دوزارت مرستیال سکندر مرزا کابل ته په یو رسمي سفر راغی څرنگه چې سکندر مرزا دافغانانو مېلمه وو نو افغان حکومت کابل راډیو ته رسماً خبر ورکړ چې دپاکستاني مېلمه د احترام لپاره دې پاکستان پسې پروپاگنداو ترهغې چې سکندر مرزا دلته وي دپښتونستان خپرونه بنده کړي .

خو پاکستانیو چارواکیو دافغانانو ددې احسان حق څومره ادا کړ!! دافغان دولت او ولس له رسمي استازي سره یې څه چلند وکړ اودافغانانو له مجبور حال څخه یې څومره دځان په گټه کار واخیست ، دافغانانو څومره وینې یې وڅښلې، دروسانو او دهغوی گوډاگيانو پر ضد له افغان جهاد څخه یې څومره ناوړې گټې واخیستې. ددې ملت له بچیانو(سربند نکيو طالبانو) سره یې څه وکړل؟! دا هغه حقایق دي چې لیکل یې ډېر وخت او حوصله غواړي.

زه گومان کوم چې دنړۍ تاریخ به داسې بېلگه ونه لري چې یو څوک دې خپل هم مذهب، په دین، دود او دستور کې گډ بېگناگانوډی او په خپل هېواد کې بر حاله سفیر دکفارو دخوښۍ لپاره بل هېواد ته چې په دین، عقیده، ژبه، فکر ... کې ترې بېل او په جغرافیوي لحاظ دنړۍ بل سرکې وي داسې لاس تړلی وسپاري لکه چې پسه لیوانو ته سپارل کېږي .

راځئ دلته ایمانونه او وجدانونه پرتله کړو یوې خواته داسې ایمانونه چې خاوندان یې دامریکا (صهیونیسم) دخوښۍ لپاره هر ذلت ته غاړه ږدي له ازادۍ، خاورې، ننگ او ناموس هر څه ورتېرېږي او بلې خواته په نوم ((ضعیف)) خو ددومره پیاوړي ایمان او بشپړې عقیدې خاوند چې دگوانتانامو دزدندان تکلیفونو او شکنجو یې هم ایمان ټکنی نکر.

نه يواځې دا چې ټكنى او كمزرى نه شو، بلكې لا فولادي شو دايمان او سپنې يې د زحمتونو او كړاوونو (ع) وخور
نوره هم كله شوه او كله چې امريكايي چارواكي ورته په زندان كې وړاندېز كوي چې له گونتانامو يا جهنم ته ورته
زندان څخه به يې هم خوشې كړي، لكونه ډالر او منصب به هم وركړي خو له دوى سره دې دوست او همكار واوسي
نو په ډېرې زړورتيا پيغمبري ځواب وركوي: (رب السجن احب الې مما يدعونني اليه) يعنې: ((زما ربه زندان راته
غوره دى له هغه څه څخه چې دوى مې ورته بولي.)) چې هغه ديو مسلمان ورور په ضد له كفر سره مرسته وه.

پاكستانيو چارواكيو دى ولې امريكاه وسپاره؟ ښكاره ده چې دچوكۍ دساتلو او دمادياتو دترلاسه كولو لپاره . خو ،
ښه شوه چې دامريكا ډول ته دنځېدونكيو پاكستانيانو او افغانانو په امريكا پورې تړلې هيلې هم پوره ؟؟ شوې. دوى
خو معاذ الله له الله ج څخه هم پر امريكا كلك باور درلود . امريكادوى معبود گرځېدلى و، دوى انگېرله چې دوزخ
او جنت دواړه دامريكا په واک كې دي دلته به جنت راوړي دامريكا له راتگ سره به دلته د افغانستان په ويالو كې
شهد او شيدې وبهېري، په دوى هماغه د پخوانيو قومونو كيسه شوې چې قرعن مور ته بيان كړې : ((فلما راوه
مستقبلا اوديتهم قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما استعجلتم به فيه ربح عاصف تدمر كل شئ بامر ربها)) يعنې: ((
كله يې چې په فضا كې ورېځې وليدې چې د دوى كليو ته مخامخ راروانې وې نو دوى وويل چې دا پلنې ورېځې دي
چې پر موږ ورېږي (نه نه) ، بلكې دا هغه څه دي چې تاسې يې په غوښتلو كې بېړه كوله (عذاب دى) په دې كې
توند او تېز باد دى چې د خپل رب په امر هر څه له منځه وړي.))

لوېديځوالو هم انگېرله چې امريكا به موږ ته د ژوند ټول نعمتونه راوړي نور به نو زحمت نه وي.... خو دا دى د
دوى د اټكل پر خلاف ، امريكا هم پاكستاني ولس او هم افغان ولس ته اور بل كړ او وينو چې هره ورځ لسگونه بې
گناه هېوادوال وژني، په ناموس يې تېرى كوي او كومه نخره پاتې ده چې ويې نكړه، نيستي او غربت خپل وروستي
پړواوونه وهي، د هېچا سر، مال او ناموس خوندي ندى، لنډه دا چې امريكا باران نه بلكې توپان وخت .

په دې كتاب كې د بشر د مدعيانو لخوا د بې گناه ، مظلوم او كړيدلي بشر ته د سزا وركولو، د هغوى د بې پته كولو
د انسانيت د سپكاوي ښه ريښتيني انځور كښل شوى دى .

دا څرگنده ده چې لدوى سره بنديان له دې پرته بله گناه نلري چې د ځمكې پرسرله الله (ج) پرته د بل چا جباريت
نه مني، د اوسنيو فرعونانو او نمرودانو په وړاندې د تسليمۍ او سجدې سر نه ټيټوي ، او په همدې خاطر كړول
كېږي، ځورول كېږي. ((وما نقموا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد)) يعنې : ((او دوى ترې غچ نه اخلي
مگر پدې خاطر چې دوى يواځې په عزيز او حميد خداى (ج) ايمان لري .

ښاغلي ضعيف هم له همدې په خداى ج مئينو كسانو او د الله ج د نور په ډيوه ستي پتنگ دى، دا كتاب دده د
خپلو سترگو ليدلى حال او په ده تېرې شوې ترڅې خاطرې دي .

پوره باور دی چې دامريکا دتمدن، ديموکراسۍ، پرمختگ، ازادۍ او دبشر دحقوقو په چپغو ډېر غوليدلي او دلوېديځ ژوندانه ډېر ترې به ددې امريکايې سراب په ليدلو ماړه او دوخت ددې لوی فرعون اصلي څېره به ورته ښکاره شي نور نو درانه ضعيف صاحب ته په ده دتېرو شويو عذابونو او کړاوونو دا جرونو او په افغانستان کې دسوچه اسلامي نظام دنفاذ دعاگانې کوم.

محمد حسن حقيار

۱۳۸۵ هجري لمريز دچنگاښ لومړۍ

سريزه

د ټولو کایناتو څښتن پیدا کوونکي او پالونکي ته ثنا اود نړۍ ستر لارښود او دهغه وروڼو لارښوونکو اود کورنۍ ټولو غړيو او ورسره ټولو ملگرو ته درودونه او سلامونه، دلوی متعال څښتن شکر کوم چی دلوی رحمت په بخشولو سره یې داوسنی نړۍ داستکبارۍ قوت له خونړیو منگولو څخه سالم راویستم او نوی ژوند یې را په برخه کې اوله هغو وروڼو څخه یو جهان مننه کوم چی زما په خوشي کولو کې یې کوښښ کړی دی.

چون د نننۍ دنیا د تروریزست او ویره اچونکو په نامه داستکبارۍ قوت له خوا دیوویشتم قرن، تر ټولو دظلم اوبی قانونه نېولو خوشې کولو لړۍ روانه کړې ده، اوبه گوانتانامو کې یې دقانون خلاف، دملل متحد، او بشری ادارو، له اعتراضونو سره سره دبی سرنوشته بندیانو ساتلو ته له قانونی محکمي پرته دوام ورکړی دي، چی داخپله تر ټولو لوی تروریستی عمل دی، چی زه هم ددغه ښامار په خوله کی دپاکستاني مخلصینو !!؟ له خوا لویدلی وم، چی بیا یې په گوانتانامو کی ترستوني کښته کړم، چی تر دریو کالو اولسو میاشتو وروسته بیا افغان حکومت ته وسپارل شوم.

ډېرو وروڼو وغوښتل چی له دغه جریان خبر شی، او د هغه مفصل بیان واورۍ او ډېرو وروڼو د مبارکي په لیدو کي چي راتلل، او ډېرو وروڼو د ټیلیفونونو په ذریعه رانه وغوښتل، چی دا انځور څومره چی ژر ممکن وی وباسم، او وروڼو ته یې تقدیم کړم، ماهم دنا چاری له کبله د دغو وروڼو د ارزو پوره کولو په خاطر دغه لږ خاطرات دبیلگي په توگه ولیکل، الله (ج) دې وکړی چی دډېرو وروڼو سوالونه په کښی جواب شوي وی.

گرانو او محترمو لوستونکو کیدای شی، تاسو زما په لیکلی وړه ډالي کې څلورو څیزونو ته دلوستلو په وخت کې گوته ونیسی، اول داچې ډېر داسی لیکلي به ولولئ چی د ادبی پلوه پکښي نیمگړتیاوي وی او کله خو به داملا نیمگړتیا ولری، دا چی له یوي خوازه لیکوال نه یم، او دا اول ځل دی چی داسی لیکنی ته زړه ښه کوم، بل دا چې کله ناکله دښه صحت احساس نکوم، اوله روحی مشکلاتو سره مخ کیږم نوهیله ده چې معذرت مو ومنئ

دویم دا چی ځینی لیکنی شاید څه ذهنی فشار ولری اوله لوستلو سره یې ستا سوپه زړه کي هیښونکې څه پېداشی، اویا په دماغ درته بوج راولی، اویا داچې ځینی لوستونکی ښایي اعتراض وکړي چی ځینی مطالب دځینو شرایطو مطابق باید ذکر شوی نه وای، که بالفرض داسی څه پېداشی زه ستاسو د فکر او نظر درناوی او احترام کوم او په ځای یې بولم البته زما سره د دوو شیانو احساس ډېر اوډیردی، اول دا چې له مسلمانانو سره په مختلفو نومونو او دسیسو ناوړه کړه ونشی چی هغه دانسانیت له حده وتلی وی اود ځناورو تر حده بد چلند ورسره وشي، بل دا چی دبشر د حقوقو په نامه باید له مسلمانانو سره درغلی او دوکه برېښه او وغندل شی، اومسلمانه ټولنه باید د داسی دوه مخه شیطانت او په گبین کې گډو زهرو څخه ځان وساتي، داسی پلانونوته ځیر او وینښ واوسي او مخه یې ونیسی.

دریم داچی په لیکلو کی به غلیظ او شدید الفاظ ومومي چی دځینو لوستونکو په نظر به له ادبي چوکاټه وتي اوپه ځای نه وی، اوځینی لوستونکی یې شاید تعصب وبولي . گرانه لوستونکيه په الله (ج) قسم دی له چا سره شخصی تعصب نه ساتم، خودا لیکل به دوه مفهومه لری یودا چی زما شدت به زما دپوره مظلومیت نماینده گي کوي چی دهغودعمل په مقابل کې به زما عکس العمل اوددې الفاظو کارول به زما دپرسیدلي زړه بوج کم کړي.

دویم دا چی په ټولنه کی هر سړی باید په دی پوی شی چی هر سړی دخپلو اعمالو مسؤولیت لری هغه که هر څوک وی.

څلورم په لیکنه کی د ځینو مملکتونو پالیسی او منافعانه کړنو ته په زغرده اویا نا مستقیم ډول اشاره یا شدیدالفاظ کارول یاغندل، ددی معنی نلری چی ملت ته داسی څه ویل په کار دی، داسی نه ده ، بلکې زما لیکنه یواځی دهغه وخت تر حکومتونو پوری محدوده ده اوبس. زه په گاونډي هېواد پاکستان کې، قریب دوه کاله دافغانستان دلوي سفیر او ځانگړي استازي په توگه په رسمي دنده گومارل شوی وم، او دا هغه حالت وو چی نړیوالو په ځانگړي توگه نااسلامي نړي دافغانستان داسلامي امارت موجودیت ددوی په اصطلاح دخطر یو لوی عامل گڼلی وو، چی دځینو افغاني کړیوپه مرسته یې داسلامي امارت ختمولو ته بډي رانغښتې وي، او ددي کار لپاره یې په مختلفو لارو چارو غور کاوه، داسلامي امارت دمخالفینو او په خارج کې دځینو غربي کلتور پلواو افغانانو سره، دامارت په نابودولو کې یې مشوري او مجلسونه کول، او په خارجي هېوادونو کې یې، په یوه او یا بل نامه غونډي او کنفرانسونه جوړ ول. په افغانستان بندیزونه ولگیدل، دتجارانو په ځینو صادراتو وارداتو، دپور پر راکړه ورکړه، په بانکي حسابونو، دحکومت دچارواکو پر سفرونو، او دالوتکو په تجارتي پروازونو، هم بندیزونه ولگیدل چی ټول ملت یې له کړاوونو سره مخ کړ، دا زما په ژوندکی ماته تر ټولو سترې اوستومانه حالت وو، چی دپاکستان دحکومت په دوه مخي سیاست بیا تردی ټولو زیات ځوریدلم، چی له یوي خوا به یې دمقدس جهاد خبري کولي، او له بلي خوا یې خپل هوایي ډگرونه، او استخباراتي پټ معلومات ، امریکایانو ته دمظلومو افغانانو دوژلو، اودافغانستان دورانولو لپاره ورکول.

خو دا هرڅه وشول، زه ددغه دوه کلن مسؤولیت په وخت کې دحکومتي چارواکو، او عامه خلکو سره ډېر ناست ، او ولاړ یم، دپاکستان عام وگړي ، اسلامي احزاب اومطبوعات ،اسلام خوښه مسلمانان دي ، چی له اسلام سره پوره مینه لري، دپاکستان اوپه ځانگړي توگه دمشر ددغه ناروا عمل خلاف وه، او ډېري هلي ځلي یې کولي چی پاکستان داسي عمل باید ونکړي چی دتلیپاتي کاونډي هېوادپه ضد داسي کار نامه تر سره کړي، چی دتاریخ لپاره یې په تندي تور خال پاتي شي، او له بل پلوه پخپله ورته هغه څه پیښ شي چی دگاونډي لپاره یې غواړي. مکوه په ما، چی وبه شي په تا.

دپاکستان ولس له افغانستان سره ډېري نیکی او ښیگړي کړي دي او په تیر تاریخ کې یې ورسره د ورور غونډي سلوک کړي دی، دپاکستان خلکو چی داسلامي اخوت او ورورولي له کبله کوم محبت له دطالبانو سره درلود او

تردوی وړاندې یې دمجاهدینو سره درلود اوتراوسه مهاجرینوته یې په خپل کورکي ځای ورکړي، ځانگړي قدر او ارزښت لري ډېر وروڼه او خوندي ما ولیدلې چې دپاکستان دحکومت دپالیسي خلاف یې له طالبانو سره سترې همکاري کولې او لویې مظاهري یې کولې، حتی ښځو به دخپلو گانو تحفي چې تر ډېرو شیانو ورته محترمي دي طالبانو ته ورکولې ما دا لیدلې چې جوالي غریب به هم خپل په اندازه کمک کاوه چې دا زما لپاره ډېر په زړه پاتې انځور دي، زه دهغه ټولو مسلمانانو لپاره چې له افغانانو سره یې په غم کې ځان شریک کړي، او ورسره یې الهي مینه کړي، له لویه خدایه ورته په دنیا او اخرت کې لوی اجر غواړم. که الله (ج) په ما رحمت وکړي، په ورځ دمحشر به زه ددغو وروڼو او خویندو چې زموږ په غم یې ځان خبر کړي، شاهدي ورکوم انشاء الله.

دپاکستان ددیکتاتورانو او ځینو اجنټانو ناروا کړنې، او پالیسي هغه قربانۍ نشي له منځه وړلې چې دپاکستان ملت تیرولسيزو کي کړي دي.

زه پخپله له هغه ټولو مسلمانانو وروڼو او خویندو څخه ډېره مننه کوم چې دیرغلگرو دیرغلونو په وړاندې یې له موږ سره ترخپل وسه همکاري کړیده. الله (ج) مودی لدی څخه له سختو ابتلاگانو وساتې اود وروستۍ زمانې ناوړه فتنې او دفساد خپروونکي اذهانو زهرجن پلانونه دی الله ج په خپل لوی فضل زموږ په پاک افغانستان او ټولې اسلامی نړۍ نه خپر وی.

والسلام

په درناوي

ملا عبدالسلام (ضعیف)

زما خوب

دنيولوڅو ورځي مخکې مې خوب لیده چې ډېر وحشت ناک غوندي وو، په خوب کې مې وليدل چې خپل سکني ورور مې راشي، په لاس کې يې دقصابانو لويه او تيره چاړه وي، په مخ يې دقهر او غصې نښې ښکاريدي او په ډېر قهر او غصه وو، ما ته ښه نژدې راغی او لويه چاړه يې په لاس کې تاو راتاو کوله، ماته يې نيغ نيغ کتل، کله چې ښه نژدې راغی او ښه نژدې راته ودریده، په نرمه لهجه سره يې راته وويل: وروره زه ددې لپاره راغلي يم چې تا په دغه چاړه سره حلال کړم، دواړه لستوني يې رانغښتي وو، زه حيران وم او کله مې هم دا باور نه راتله، چې زما سکني ورور به دداسې بدۍ او ناروا ارادي ټکل کړي وي، له بل پلوه ما کله هم له دې ورور سره بد سلوک نه وو کړي او نه مې کله بد ورته رسولي وو او نه مې دده دخفه کيدو هڅه کړې وه او ډېر ځله به مې ويل، چې څه ټوکه به کوي او يا به رواني ناروغي ورته پيدا شوې وي، خو دده په ډېر اصرار سره مطمئن شوم چې، دزړه له کومې هم دا اراده لري، ما دځان سره فکر کاوه چې مشر ورور که په دې سره خوشحاليږي، بايد دا ارزو يې زه پوره کړم او که په قناعت سره بريالي نه شم نو به غاړه ورته کښېږدم او مقاومت به ورسره نه کوم، په ډېره نرمي سره مې ورته وويل وروره ما هيڅکله هم تا ته بد نه دي رسولي چې انتقام راڅخه واخلي او نه مې ستا په خلاف کوم کار کړي، څه سبب دی چې تا داسې غير شرعي ټکل کړي دی، خو ونه توانيدم چې قناعت ورکړم بالاخره ورته مې غاړه کښېښوده او ورته ومي ويل: وروره څه چې دي اراده کړي هغه پوره کړه خو بيا هم په دي تمه وم چې، کيداي شي تردې نيت تير شي او رحم يې په زړه کې راشي، ځان مې ورته په ځمکه واچاوه او قرباني ته چمتو شوم، ورور مې بي له دي چې رحم راباندي وکړي، په غاړه يې د قصاب لويه چاړه راکښېښوده او په بېړه سره يې حلال کړم، دا خوب مې هغه مهال وليد، چې پنځه شپږ ورځي وروسته پاکستاني سرتيرو زما کور له څلورو لورو څخه محاصره کړ، خو ما دا حال تردې دمه نه چاته و ويلې او نه يې خپله په تعبير پوهيدم.

بسم الله الرحمن الرحيم

قالت ان الملوک اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلو اعزة اهلها اذلةً ج وكذلك يفعلون. الاية

ترجمه: نو وويل بقليس چه بيشکه باچاهان هر کله چه ننوزی په کوم کلی په غلبه او قهر سره خرابوی دوی هغه کلی او گرزوی عزتمند دوسدونکو دکلی ذليله او خوار همدارنگه کوی.

کړیدلی انځور

د میلادي کال 2002 د جنوري د میاشتي دوهمه وه چې د پاکستانی مقاماتو دنوي کال د مراسمو لړۍ ختمه شوه او شپه تیره شوې وه، په خپل کور کې مې دکورنۍ له غړو سره دمعمول په څیر ژوند کاوه او د خپلو ورکو ورونو، او شهیدانو، چې دېې رحمه دوستم لاس ته دپنا په امید لويديلي وو په لټون وم، او له ځینی مختلفو مراجعو څخه مي دمرستي هیله کوله .

واقعاً له خپل برخلیک نه ناخبره وم، او بل دا چې دداسي لوي غم او مصیبت په پېښېدلو راڅخه دخپل ځان غم هیر و، او په دي لټه کې وم، چې دشمال ورونه به په څه شکل خپلو کورونو ته سالم ورسېږي، او څنگه به د غائبو ورونو دکورونو سره تماس ونیسو، او څنگه به د بې کوره شوو افغانانو په درد ځان خبر کړو، قریب 8 بجي وی چې ناڅاپه د کور ساتندویانو خبر راوړ ، وامې وریدل چې یوڅو تنه پاکستانیان ملاقات ته راغلي او ځانونه حکومتي مامورین معرفي کوي.

کله چې زه دمیلمنو لپاره هغه کوچني کوټې ته ورغلم چې دمعمول په څیر به موږ نابنده خلک پکښي لیدل او ومي لیدل، چې درې کسه چې یو یې پښتون و چې ځان یې دگلزار په نامه معرفي کړ او دوه نور کسان چې اوردو ژبې و په چوکيو کې ناست و ، ما سلام وکړ او ښه راغلاست مي ورته ووايه، لاسونه مو سره ونښلول او کښیناست، و وروسته مي دچاي مناسبت وکړ او دوي ته مي انتظار کاوه چې دڅه پیغام سره مله دي.

په دوي کې یو نفر وو چې طبیعي حالت یې دتعصب او دکرکې ډک معلومیده ، تور مخ، برداره او پرسېدلي لويې شنې شونډې، او پرسېدلي خېټه، او څړېدلی جج لکه تازه چې ددوزه استازی راغلي وي په ډېره بي احترامی یې په خبرو پیل وکړي اووېې ویل (یوړ ایکسلیسنی یوار نو موړ ایکسلیسنی)

(your Excellency you are no more Excellency)یعني ډېر محترمه ته نور محترم نه یې دا هغه الفاظ دي چې دډېری دښمنۍ او تعصب له مخی استعمالېږی اود ډېر بي عقلو ترخولو وزی او کله یې هم ضرورت نه لیده کیده، او یواځې یې دتعصب او دښمني څرگندونه کوله، بیایې وویل: چې ته پوهیږي امریکایان یو لوي سوپر طاقت دی، او څوک یې مقابله نشي کولي، او نه یې خبره ورگرځولاي شي نوهغوي تاته ضرورت لري چې تحقیق درڅخه وکړي، زموږ دراتگ موخه همدغه ده چې تا امریکایانوته تسلیم کړو، او هغوی زموږ څخه راضي شي اوپاکستان هم له خطره بچ شی.

په ځواب کې مې ورته وویل: چې داخبره خو سمه ده چې امریکایان ستاسو په اصطلاح سوپر طاقت دي، خوسره ددی په دنیا کې قانون او اصول شته چې دهغي له مخي دنیا ټولي چاري پر مخ بیايې نو په کومو اسلامی اوغیراسلامی مروجو اصولو تاسو له ما سره داسي معامله کوئ او دکوم قانون له مخي تاسو مجبور یاست چې ما

امريکايانو ته تسليم کړئ، ستاسو حق خو يواځې دادي چې ما ته ځواب را کړئ، او مهلت را کړئ چې زه ستاسو هيواد پرېږدم او بس، خو دا لوغړن او کرغېرن او بي رحمه مزدور په ډېرې سپين سترگۍ سره راته وويل: چې زموږ سره نن اسلام او قانون مطرح نه دي او يواځې دپاکستان گټي مطرح دي او بس.

کله چې ما ددوي سلوک او وضعيت درک کړ، معقوليت او دلائلو هيڅ گټه نه رسوله مجبوراً ساکت شوم او ورته مي وويل: چې څه غواړئ هغه وکړئ موږ اوس ستاسو په لاس کې يو بې له يو پروردگار بل څه نه لرو او پر هغه مي توکل دی.

وروسته دوي وويل: چې تر ۱۲ بجو پوري په کور کې اوسه، او وروسته به تا پېښور ته انتقال کړو خو زما کور څلور طرفه محاصره و، او دوټلو هيڅ لاره يې نه وه اونه مي داميد اوکمک مرجع درلودل، دتلفون دلاری می دپاکستان خارجه وزارت سره تماس ونيو خومسوولومقاماتودجواب نه ډډه وکړه.

له کوره اېستل

پورتني راغلي پلاوي دکوره له اېستلو مخ کې راته وويل چې موږ تا پېښور ته انتقالوو چې هلته به ته زموږ سره اوسي او صرف امريکايان به درڅخه تحقيق کوي، او کيداي شي وروسته تر لسو ورځو بيرته خپل کور ته راشي، هم داسي اطمینان يې زما کور او فاميل ته ورکړی و چې تر هغه وخته چې زه لدوی سره په توقيف کې يم، زما دفاميل لپاره به داوسيدلو ځاي، او مصرف ورکوي خو دا هرڅه په هغه ځاي پاتي شول. ديدادوني وړ ده چې په دغه وخت کي ما د لسو امياشتو ويزه درلوده، او دپاکستان دبهرنیو چارو وزارت هم راته رسماً مکتوب را ليږلي و، چې زه تر هغه وخته په پاکستان کې اوسيدلي شم تر څو په افغانستان کې شرائط عادي کيږي، او هم مي دملل متحد هغه مکتوب درلود چې په کې ذکر شوي وو، چې ددي مکتوب لرونکي يو اهم شخصيت دي او دده دشخصيت بايد احترام وشي او څوک ورسره غرض ونکړي، چې مطلب يې پاکستاني مقامات وو.

څه دپاسه دولس بجي وي چې دري موټره دکور مخي ته ودریدل، او راتلونکي لاري يې بندي کړي دخلکو او موټرو، تگ او راتگ يې ودراره، او هغه ژورنالستان يې چې غوښتل يې دغه صحنه وويني او دپاکستان دغه ناروا، او ظالمانه عمل نړۍ، او په تيره بيا مسلمانانو ته وښيي نه پريښودل. ان تردې چې دلېدلو فرصت هم ورته کړل شو، ماته يې دراوتلو امر وکړ.

زه په داسی حال کې له کوره راووتم چې بچيانو مي چينغي وهلي او پاکستاني عسکرو چې داسلام دفاع خپله موخه ښيي ديوه مسلمان ميلمه چې هيڅ جرم نلري هيڅ قانون جواز نه ورکوي، صرف د نامسلمانو دخوشحالولو، او ديوڅو پيسو لپاره کفارو امريکايانو ته ډالۍ کړي، دقران، او اسلام، دود، او عنعنې دغيرت، او شهامت، دضيافت، او ميلمه

پالني، دملې، او بين المللي، قوانينو داسلامي اخوت درحم، او شفقت په خلاف داسي ناروا جرئت وكړې، په هرصورت له كوره راووتم او حيران وم چې ولي داسي ظلم وشي، اوولي څوك نشته چې دداسي ظلمونو مخه ونيسي، هغه دبشر حقوق، او بين المللي قوانين، هغه دديموكراسي او ديپلوماسي حقوق څه شول، په هر صورت له كوره دباندې لږ شيبه ودرول شوم، او ما دكور په طرف خپلو ماشومانو ته د كتلو جرئت نشو كولاي اونه مي دتسلي اوازيابېغام وركولى شوى. بيا په هغه موټر كې كېښناستم چې ما يې هيڅ كله توقع نه كوله، او دپاكستان له مقاماتو څخه مي چې ځانونه يې زمونږ وروڼه، او خالص مسلمانان معرفي كول، او كله كله خو به يې د مقدس جهاد خبري هم ترخولې ايستلي داسي اميد نه درلود.

زه د منځ په موټر كې سپور كړل شوم چې يو امنيتي موټر مخ ته روان وو او بل يعني دويم تر شا بدرگه كاوه، هغه موټر چې زه په كښي وم دبيخي تورو ښيښو درلودونكي وو چې نه ما څوك ليدلي شوای، او نه زه چاليدلاي شواي، او امنيتي دای ایس ای IS.I كسان هم په دي موټر كې و، چې البته اسلحه ورسره نه وه او نور دوه موټره مسلح كسان و، او ټوله لار په همدې موټر كې موزيك چې ښځو په اردو ژبي سندرو بدرگه كاوه وږ وږ جوړ كړي و، دا ددې لپاره چې ماته څه ازار راكړي ځكه دوي پوهيدل چې دا دشريعت او دين خلاف كار دي او دي ورباندې ځورېږي.

په لار كې مي دلمانځه كولو غوښتنه وكړه ځكه چې لمونځ په قضاء كېدو شو، په جواب كې مي واوريدل چې پېښور كې به يې وكړي او په څو كرتو مي تكرار كړل گټه يې ونه كړه، او نه يې ماته وخت راکړ چې فرضيت په ځاي كړم او نه يې دوی پروا وكړه.

پېښور ته په رسېدو هغه دفتر ته ننويستل شوم چې ما فكر كاوه چې دپاكستان دڅارگرۍ دفتر به وي يعني IS I خو اوس هم مطمئن نه يم چې دا به كوم ځاي وو هلته ددفتر يوې ځانگړې كوتې ته راهنمايې شوم چې دښكلو ميزونو او چوكيو درلودونكي و، او دپاكستان بيرغ، او دجناح عكس هم د ميز پر سر پراته وه، يو پښتون سړي په څرخنده چوكې كې ناست وو يو طرف او بل طرف ته يې دچوكې په گرځولو حركت كاوه.

دغه سړي چې ميانه قد يې درلود او ږيره يې خرييلې او لوڅ سر و، سپين چكي پاڪستاني كلتوري جامي يې په تن وي. مخي ته راغی او ويې وويل، ډير ښه راغلي محترمه زه فلانكى يم، ددغه دفتر مسؤول يم، ته زمونږ سره ميلمه يې او داسي ميلمه يې چې خوښ مو يې او درباندي خوشحاله هم يو، خو زه نه پوهېدم چې ددي ټكو به څه معنا وه.

او په ذهن كې مي وگرځېدل چې داسې په خپل قول كې صادق دی، خوښ او خوشحاله ځكه شو چې په ښو پيسو ورته خرڅېرم، دوی هغه څوك دی چې انسانان د مالونو په څير پلوري دلور قيمت مال دهر چا خوښ او پري خوشحاليږي، كه نه انسان خو قيمت نلري، او نه يې څوك پلوري خاصتاً په شلمه، او يوويشتمه پيړۍ كې، خو د

پاکستان حکومت دا دظلم او انسان پلورني بازار تر اوسه هم تود او گرم ساتلي دی دمسلمان خرڅول دډالريه بدل
روااوجهادبولی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library